

31999L0010

L 69/22

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1999 3 16

KOMISIJOS DIREKTYVA 1999/10/EB**1999 m. kovo 8 d.****nustatanti nuo Tarybos direktyvos 79/112/EEB 7 straipsnio leidžiančias nukrypti nuostatas dėl maisto produktų ženklinimo etiketėmis****(tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1978 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyvą 79/112/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su galutiniam vartotojui skirtų maisto produktų ženklinimu etiketėmis, pateikimu ir reklama, suderinimo ⁽¹⁾ su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/4/EB ⁽²⁾, ypač į jos 7 straipsnio 3 dalies d punktą ir 4 dalį,

kadangi Direktyvos 79/112/EEB 7 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose įtvirtintas reikalavimas, kad ženklinant maisto produktą būti nurodytas ingrediento kiekis, kai atitinkamas ingredientas yra parduodamo maisto produkto pavadinime arba yra pažymimas ženklinant etikete;

kadangi, viena vertus, Komisijos direktyva 94/54/EB ⁽³⁾ su pakeitimais, padarytais Tarybos direktyva 96/21/EB ⁽⁴⁾, reikalauja, kad duomenys „su saldikliu (saldikliais)“ arba „su cukrumi ir saldikliu (saldikliais)“ būtų nurodyti produktų, į kurių sudėtį įeina šie ingredientai, etiketėse; kadangi šie duomenys privalo būti parduodamo produkto pavadinime;

kadangi pagal Direktyvos 94/54/EB reikalavimą nurodyti aptariamus duomenis tampa privaloma nurodyti šio ingrediento arba šių ingredientų kiekį pagal Direktyvos 79/112/EEB 7 straipsnio 2 dalies a punktą ir (arba) b punktą;

kadangi nepanašu, kad saldiklių kiekio nurodymas nulemia vartotojo pasirinkimą perkant produktą;

kadangi, kita vertus, įtraukiant duomenis apie produkto papildymą vitaminais ir mineralais tampa privaloma pateikti maisto ženklinimo etiketę pagal Tarybos direktyvą 90/496/EEB ⁽⁵⁾;

kadangi, remiantis Direktyvos 79/112/EEB 7 straipsnio 2 dalies a punktu ir (arba) b punktu, tokie duomenys yra laikomi

neatskiriama pavadinimo, kuriuo parduodamas produktas, dalimi arba žyminčiais ingredientą, todėl yra privaloma nurodyti vitaminų ir mineralų kiekį;

kadangi tokios rūšies informacijos dubliavimas nėra naudingas vartotojams ir netgi gali juos klaidinti, nes pagal Direktyvos 79/112/EEB 7 straipsnio 4 dalį maisto ženklinimo etiketėje kiekis yra nurodomas procentais ir mg;

kadangi esant šioms aplinkybėms, būtina padaryti papildomas išimtis iš ingredientų kiekio nurodymo taisyklės;

kadangi Direktyvos 79/112/EEB 7 straipsnio 4 dalyje reikalaujama, kad procentais išreikštas kiekis privalo atitikti ingrediento arba ingredientų kiekį jo arba jų vartojimo metu; kadangi ši pastraipa vis dėlto numato tokio principo taikymo išlygas;

kadangi kai kurių maisto produktų sudėtis pastebimai pasikeičia virimo ar kitų procesų, dėl kurių įvyksta ingredientų dehidratacija, metu;

kadangi Direktyvos 79/112/EEB 7 straipsnio 4 dalyje įtvirtinto ingredientų kiekio apskaičiavimo metodo išlygos šiems produktams yra būtinos siekiant geriau atskleisti maisto produkto tikrąją sudėtį ir taip išvengti vartotojo klaidinimo;

kadangi pagal Direktyvos 79/112/EEB 6 straipsnio 5 dalies a punktą tas pats principas taikomas ingredientų tvarkai, nustatant juos sąrašė;

kadangi, vis dėlto, 6 straipsnyje numatomos išlygos tam tikriems maisto produktams arba ingredientams; kadangi siekiant nuoseklumo, kiekio apskaičiavimo metodui turėtų būti nustatytos tokios pačios išlygos;

kadangi remiantis Sutarties 3b straipsnyje įtvirtintais subsidarumo ir proporcingumo principais, valstybės narės negali pasiekti pakankamų pasiūlytų veiksmų rezultatų, užtikrinančių veiksmingą kiekybinio ingredientų nurodymo principo įgyvendinimą, kad pagrindinės taisyklės būtų įtrauktos į Bendrijos teisės aktus; kadangi ši direktyva apsiriboja minimaliais reikalavimais šiems uždaviniams pasiekti, ir nenumato daugiau negu būtina tam tikslui;

⁽¹⁾ OL L 33, 1979 2 8, p. 1.

⁽²⁾ OL L 43, 1997 2 14, p. 21.

⁽³⁾ OL L 300, 1994 11 23, p. 14.

⁽⁴⁾ OL L 88, 1996 4 5, p. 5.

⁽⁵⁾ OL L 276, 1990 10 6, p. 40.

kadangi šioje direktyvoje numatytos priemonės atitinka Maisto produktų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Kaip numatyta Direktyvoje 94/54/EB, Direktyvos 79/112/EEB 7 straipsnio 2 dalies a ir b punktai nėra taikomi tais atvejais, kai parduodamo maisto produkto pavadinime yra žodžiai „su saldikliu (saldikliais)“ arba „su cukrumi ir saldikliu (saldikliais)“.

2. Direktyvos 79/112/EEB 7 straipsnio 2 dalies a ir b punktai nėra taikomi duomenims, susijusiems su papildymu vitaminais ir mineralais, kai tos medžiagos turi būti nurodomos maisto ženklinimo etiketėje.

2 straipsnis

1. Nukrypstant nuo Direktyvos 79/112/EEB 7 straipsnio 4 dalyje nustatyto principo, šio straipsnio 2 ir 3 dalies nuostatos taikomos nurodant ingredientų kieki.

2. Maisto produktų, kurie prarado drėgmę juos termiškai ar kitaip apdorojus, kiekis atitinka sunaudotą ingrediento arba ingredientų kiekį, siejamą su galutiniu produktu. Kiekis išreiškiamas procentais.

Kai ženklinimo etiketėje nurodytas ingrediento kiekis arba visų ingredientų bendras kiekis viršija 100 %, procentas keičiamas ingrediento svoriu, sunaudojamu pagaminti 100 g galutinio produkto.

3. Lakių ingredientų kiekis nurodomas pagal jų svorio galutiniame produkte santykį.

Koncentruota ar dehidratuota forma gamybos metu atkuriamų ingredientų kiekis gali būti nurodomas pagal jų svorio santykį, nurodytą prieš jų koncentraciją ar dehidrataciją.

Koncentruotam ir dehidratuotam maisto kiekiui, kurį siekiama atkurti įpylus vandens, ingredientų kiekis gali būti nurodomas pagal jų svorio atkurtame produkte santykį.

3 straipsnis

Valstybės narės, prireikus, ne vėliau kaip iki 1999 m. rugpjūčio 31 d. priima būtinus įstatymus ir kitus teisės aktus, siekiant, kad būtų:

- ne vėliau kaip iki 1999 m. rugsėjo 1 d. leista prekiauti šios direktyvos reikalavimus atitinkančiais produktais,
- ne vėliau kaip iki 2000 m. vasario 14 d. uždrausta prekyba šios direktyvos reikalavimų neatitinkančiais produktais. Šios direktyvos reikalavimų neatitinkantys, tačiau iki minėtos datos pateikti į rinką arba paženklininti produktai, gali būti parduodami kol baigsis jų atsargos.

Apie tai valstybės narės nedelsdamos informuoja Komisiją.

Valstybės narės, priimdamos minėtas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

4 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiame leidinyje*.

5 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1999 m. kovo 8 d.

Komisijos vardu

Martin BANGEMANN

Komisijos narys